

ת"פ 15265/03/11 - דקל בן לולו נגד מדינת ישראל - רשות המיסים

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 15265-03-11 מחלקה משפטית ארצית לתיקי מכס ומע"מ - תל אביב נ' בן לולו ואח'
תיק חיצוני: 55100002-7 מכס

בפני מבקש נגד משיבה
כבוד השופט, סגן הנשיא אבישי כהן
דקל בן לולו באמצעות משרד עו"ד עדי כרמלי
מדינת ישראל - רשות המיסים
באמצעות עו"ד שירן באדי

החלטה

בפני בקשה לפסילת המותב מלשבת בדין בהתאם למפורט בסעיף 77א לחוק בתי המשפט [נוסח משולב] תשמ"ד 1984 (להלן: "החוק").

טענות הצדדים

הרקע לבקשה כמפורט בכתב הטענות מטעם המבקש נעוץ בהתנהלות המותב החל ממועד מתן ההחלטה על העברת עניינו של המבקש לטיפול המותב, מיום 21.7.2021

לטענת המבקש, המותב גיבש דעתו ועמדתו באופן סופי עוד טרם שמיעת הבקשות לגופן, חסם כל ניסיון של המבקש להוכחת טענותיו ונעל דעתו ומכאן שהמותב מנהל את עניינו של המבקש באופן שרירותי מתוך גיבוש עמדה סופית מראש וזאת להנחת דעתו של המבקש בשל היותו של המותב קולגה וחבר לכס השיפוט של מותב קודם שנפסל מלדון בעניינו של המבקש. לפיכך, אין מנוס מלהורות על העברת עניינו של המבקש למחוז שיפוט אחר.

לראיה לטענות המבקש, פורטו הטענות הבאות:

1. אמירות שונות של המותב לפיהן בכוונתו לדחות כל בקשה שתוגש מטעם המבקש, ללא בחינת הבקשות לגופן ומבלי לקיים דיון בבקשות.
2. חסימת המבקש מהעלאת טענות בכל הנוגע לטיב הקשר שהיה בין המותב הקודם שנפסל לבין מר רמי לוי ובכירים בחברה שלו.
3. דחיית הבקשה להבאת ראיות נוספות בהתאם להוראת סעיף 167 לחוק סדר הדין הפלילי על אף הטענה כי

עובדות וראיות אלו התגלו למבקש לאחר פסק הדין שניתן בבית המשפט המחוזי.

המשיבה עתרה לדחיית הבקשה על הסף, ציינה כי למעט "רעשי רקע" רבים שאינם קשורים כלל לטענת הפסלות לא מתקיימות כלל נסיבות המצביעות על חשש ממשי למשוא פנים מצד בית המשפט והטענות אינן מבססות עילת פסלות כלשהיא.

נטען כי הטענות המובאות בבקשה כוללות השערות לא מבוססות ומפורטות טענות ממוחזרות שהוכרעו על ידי בתי המשפט השונים.

הבקשה כוללת הפניות להחלטות מטעם נציב תלונות הציבור על שופטים ומאת נציב תלונות הציבור על מייצגי המדינה בערכאות על אף שמדובר בהחלטות שאינן יכולות לשמש ראיה בהליך משפטי או מעין שיפוטי והשימוש בהחלטות אלו פסול ומנוגד להוראות החוק.

המשיבה עתרה למחיקת הבקשה על הסף בשל טענת השיהוי, הואיל והטעמים המפורטים בבקשה מעלים טענת פסלות מיד ובסמוך להעברת עניינו של המבקש לטיפול המותב, אולם הבקשה הוגשה רק עתה לאחר שנדחתה בקשת המבקש לביטול הכרעת הדין ומכאן שמהות הבקשה היא העדר השלמה עם החלטת בית המשפט ולא טענות ביחס לניהול המשפט.

עוד נטען, כי אמירה או החלטה דיונית של בית המשפט, אין בהם כדי לבסס חשש ממשי למשוא פנים אלא לעיתים נדירות בלבד ולא נמצאה כל אינדיקציה לחשש שכזה.

המשיבה פירטה את כלל ההליכים וההחלטות שניתנו על ידי המותב על מנת להוכיח כי כל בקשה שהוגשה מטעם המבקש נבחנה לגופה. אין בהחלטה הדוחה בקשה כלשהיא כדי להצביע על פגם בהליך או בהתנהלות המותב.

טענות המבקש מפרטות תחושות סובייקטיביות בלבד, חשדות והשערות שאינן מבוססות על עובדות כלשהן ואין בהם כדי לשמש בסיס לטענת פסלות.

הבקשה הינה חלק מניסיון המבקש להעברת התיק למחוז שיפוט אחר, בקשה שנדונה על ידי כבוד הנשיאה ונדחתה.

דין והכרעה

לאחר ששקלתי את הבקשה, מצאתי כי יש לדחות אותה וזאת מן הנימוקים שלהלן.

סעיף 77א לחוק קובע את עילת הפסלות. המבחן לפסלות שופט הוא קיומן של נסיבות אשר יש בהן ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט מצד המותב הדין בתיק. החשש צריך להיות מבוסס ויש להראות קיומו של בסיס אובייקטיבי לחשש זה ולא אך חשש סובייקטיבי למשוא פנים (ע"פ 4284/19 לורי שם טוב נ' מדינת ישראל (23.7.2019)).

לא מצאתי כל ראיה לקיומו של חשש ממשי למשוא פנים, כלל הטענות בבקשה מפרטות תחושות סובייקטיביות של המבקש ומטעם זה בלבד יש לדחות הבקשה.

כלל הבקשות שהועברו לעיוני נדונו לגופן תוך מתן נימוקים לכל החלטה. לא מצאתי אמירה כלשהיא מאת המותב, מבלי להיכנס לשאלת דיוק האמירות שפורטו, שיש בה כדי להצביע על גיבוש עמדה או דעה שיש בה כדי להוות עילת פסלות. לא מצאתי בהחלטות בית המשפט השונות כדי להצביע כי דעתו של המותב "נעולה".

אדרבה, אמון הציבור ייפגע ככל ובית המשפט יחליט לפסול את עצמו מאחר וצד לדין בחר לתקוף את בית המשפט או את התנהלותו בגין המלאכה השיפוטית ובשל תוצאות שאינן נוחות לו (ע"פ 566/21 אמיר ברמלי נ' מדינת ישראל (16.2.2021)).

בקשת הפסלות מבוססת על החלטות דיוניות שניתנו על ידי המותב ונפסק כי התנהלות דיונית של שופט כמו גם תוכן החלטות שניתנו על ידו אינן מקימות עילת פסלות (ע"פ 2153/22 אורטל בנימין נ' מדינת ישראל (30.3.2022)).

בתיק שבפני הגיש המבקש שתי בקשות להעברת הדין למחוז שיפוט אחר. בקשה ראשונה בש"פ 3880/21 נדחתה בהחלטת כבוד נשיאת בית המשפט העליון ביום 5.7.2021 ונקבע בה כי המבקש לא הצליח להראות טעמים לפסילת כל שופטי מחוז השיפוט בו מתברר ההליך.

בקשה שניה, בש"פ 560/22 בה פורטו חלק מהטענות החוזרות ומפורטות גם בבקשה שבפני, נדחתה בהחלטת הנשיאה ביום 17.4.2022 ונקבע בה כי פסילתו של מותב קודם נבע מנסיבות קונקרטיות, שאין בהם כדי להשליך על יתר שופטי בית המשפט במחוז הדרום.

נקבע, כי בעל דין אינו מוגבל במספר הפעמים בהן רשאי להגיש בקשת פסלות אולם ככל שמוגשת בקשת פסלות נוספת באותו הליך יש להצביע על עילה חדשה שלא נדונה בעבר ואשר הגיעה לעולם לאחר מתן החלטת הפסלות הקודמת (ע"פ 3504/22 חמאדה קאסם סלאמה טראבין נ' מדינת ישראל (22.6.2022)), ע"פ 3920/19 משה נ' מדינת ישראל פסקה 6 (2.7.2019)). פירוט טענות בבקשה שבפני, שהועלו בבקשות קודמות מצביעות על כך כי אין מדובר בקיומה של עילה חדשה ולפיכך יש לדחות הבקשה מטעם זה בלבד.

הבקשה שבפני חוזרת ומפרטת תחושות סובייקטיביות בלבד של המבקש, הסבור כי כל החלטה שאינה נוחה לו, מקורה בקשר קודם עם המותב שנפסל או למצער בשל היותו של המותב הנוכחי קולגה לכס השיפוט של המותב הקודם.

טענות אלו, לא רק שאינן נכונות ואין בהם ממש, הינן בבחינת השערות ותחושות חסרות כל בסיס עובדתי, נעדרות תימוכין עובדתיים כלשהם ואין בהם כדי להוות עילת פסלות ולפיכך יש לדחותן.

המבקש חוזר וקושר בין החלטות שניתנו בנוגע להכרעת הדין בעניינו של המבקש לבין שלב גזירת הדין, הגם שמדובר בשני הליכים נפרדים.

טרם נשמעו הטענות לעונש בפני, לא גובשה כל עמדה ביחס לעונש הראוי ולא מצאתי קיומו של חשש אובייקטיבי כלשהוא למשוא פנים שיש בו כדי להביא לפסילת המותב.

לאור כל האמור, דוחה את הבקשה.

מזכירות תעביר החלטה זו לידיעת הצדדים.

ניתנה היום, ט"ו אדר תשפ"ג, 08 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.